บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเอกสาร (documentary research) ข้อมูลที่ใช้ศึกษาได้ มาจากพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ของประเทศไทย และพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ ค.ศ. 1976 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ค.ศ. 1980 ของสหรัฐอเมริกา เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้ ตำรากฏหมาย ตำราคอมพิวเตอร์ พจนานุกรม ศัพท์กฎหมายและคอมพิวเตอร์ เอกสารเผยแพร่ลิขสิทธิ์ บทความในวารสาร-นิตยสาร คำพิพากษาคดีละเมิดลิขสิทธิ์ของประเทศไทย และสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน วิทยานิพนธ์และบทวิจัยในประเทศ ข้อคิคเห็นของบุคคลผู้มีส่วนกี่ยวข้อง อาทิเช่น นัก กฎหมาย นักวิชาการ เป็นต้น ข้อมูลสารสนเทศในระบบอินเตอร์เน็ตสืบค้นเรียงลำคับ หัวข้อ คังนี้ legal, copyright, fair use, educator ข้อมูลส่วนใหญ่ได้มาจากฐานข้อมูล ของห้องสมุคต่าง ๆ (library databases), CONTU guidelines, copyright office, house report, national technical information service (NTIS), report of the register of copyright on library reproductions of copyright works ๆ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังเข้า ร่วมการสัมมนาเรื่อง"การใช้และการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ภายใต้พระราชบัญญัติ ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537" จัดโดยสมาคมคอมพิวเตอร์แห่งประเทศไทยและ "พระราชบัญญัติ ลิขสิทธิ์ซอฟต์แวร์" จัดโดยสถาบันคอมพิวเตอร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง และเข้ารับการ อบรมเรื่อง "PC Hardware" จัดโดย บริษัทอเมริกันเคต้ากอม ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาทำ การรวบรวมขึ้นโดยวิธีการพรรณนาและวิเคราะห์ (description and analytical method) เพื่อศึกษาถึงสิ่งที่ได้รับความกุ้มครองในฐานะงานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และสิ่งที่ไม่ได้ รับความคุ้มครองตามกฎหมาย, องค์ประกอบของงานสร้างสรรค์ที่ใค้รับความคุ้มครอง ภายใต้กฎหมายถิขสิทธิ์, สิทธิของนักการศึกษาในฐานะผู้สร้างสรรค์ (ธรรมสิทธิ) และ เจ้าของถิขสิทธิ์, การใช้ถิขสิทธิ์ในพฤติการณ์พิเศษ สำหรับในส่วนของการศึกษาเปรียบ เทียบกฎหมายถิขสิทธิ์โปรแกรคอมพิวเตอร์ระหว่างประเทศไทยกับสหรัฐอเมริกา ผัวิจัย นำเอาคำพิพากษาของสหรัฐอเมริกามาเป็นแนวทางในการพิจารณา

กำพิพากษาคดีละเมิคลิขสิทธิ์ของสหรัฐอเมริกาได้กลายมาเป็นประเด็นปัญหา
แก่ประเทศต่าง ๆ รวมทั้งประเทศไทยด้วย ที่บัญญัติกฎหมายภายใประเทศให้ความคุ้มกรองแก่โปรแกรมคอมพิวเตอร์ภายใต้กฎหมายลิขสิทธิ์ และมีเนื้อหาของบทบัญญัติอัน
เป็นสาระสำคัญของกฎหมายคล้ายคลึงกัน เพื่อให้เกิดมาตรฐานเดียวกันในการบังคับใช้
ในโลกการค้าเสรี แต่มาตรฐานของการให้ความคุ้มครองแก่โปรแกรมคอมพิวเตอร์ทำให้
ประเทศกำลังพัฒนาสูญเสียโอกาสในการรับเอาวิทยาการความรู้จากต่างชาติมาใช้พัฒนา
ทรัพยากรบุคคล และความเจริญก้าวหน้าของประเทศ ความเหมาะสมจึงขึ้นอยู่กับการ
ปรับใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ของประเทศไทยให้สอดคล้อง
กับความจำเป็นในการพัฒนาประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อระบบการศึกษาผู้วิจัยด้องการ
ศึกษาเปรียบเทียบข้อยกเว้น (exemption) การละเมิคลิขสิทธิ์ของประเทศไทย กับการ
ใช้โดยชอบธรรม (fair use) ของสหรัฐอเมริกา โดยนำเอากำพิพากษาคดีละเมิคลิขสิทธิ์ของสหรัฐอเมริกามาวิเคราะห์ถึงหลักเกณฑ์และเหตุผลที่ศาลใช้ในการพิจารณาคดี เพื่อ
นำมาใช้เป็นแนวทางสำหรับประเทศไทยสามารถปรับใช้กฎหมายลิขสิทธิ์ให้บังเกิคความ
ชอบธรรมอย่างยิ่งต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีในระบบการศึกษา

เนื่องจากว่า ผลที่ได้จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบกฎหมายลิขสิทธิ์โปรแกรม
คอมพิวเตอร์ ระหว่างประเทศไทยกับสหรัฐอเมริกา เฉพาะกรณีการใช้โดยชอบธรรม
ของผู้วิจัยเป็นเพียงความคิดเห็นส่วนตัว ผู้วิจัยจึงต้องสร้างเครื่องมือ คือ แบบประเมิน
การเปรียบเทียบกฎหมายลิขสิทธิ์โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญอย่างเป็น
ทางการตอบแบบประเมิน เพื่อรับรองผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบของผู้วิจัย โดยได้
คำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

- 1. ผู้เชี่ยวชาญ
- 2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 4. การวิเคราะห์ข้อมูล
- 5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยทำการเลือกผู้เชี่ยวชาญแบบเจาะจง (purposive sampling) จำนวน 9 ท่าน จำแนกเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย 5 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านกอมพิวเตอร์ 4 ท่าน นำรายนามของผู้เชี่ยวชาญมาขอหนังสือแต่งตั้ง เพื่อเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญอย่างเป็น ทางการจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นแบบประเมินการเปรียบเทียบกฎหมายลิขสิทธิ์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อ 2 ที่ต้องการ ศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายลิขสิทธิ์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ระหว่างประเทศไทยกับสหรัฐ อเมริกา จำนวน 9 ข้อ เป็นคำถามแบบเลือกตอบและปลายเปิด ผู้วิจัยนำแบบประเมินที่ สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบข้อบกพร่อง แล้วนำกลับมาแก้ไขปรับปรุงใหม่ ก่อนส่งไปให้ผู้เชี่ยวชาญตอบ

แบบประเมินที่ส่งให้แก่ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

- 1. หนังสือเชิญเพื่อขอความร่วมมือตอบแบบประเมินอย่างเป็นทางการ
- 2. หนังสืออธิบายวิธีการตอบแบบประเมิน
- 3. แบบประเมินการเปรียบเทียบกฎหมายลิขสิทธิ์โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ที่มี คำถามจำนวน 9 ข้อ

<u>การเก็บรวบรวมข้อมูล</u>

ในการส่งและรับคืนแบบประเมิน ผู้วิจัยนำส่ง 2 วิธี คือ

- 1. ส่งและรับคืนด้วยตนเอง และ
- 2. ส่งและส่งกลับทางไปรษณีย์

ผู้วิจัยได้รับแบบประเมินกลับคืนมาครบทุกฉบับ

<u>การวิเคราะห์ข้อมูล</u>

แบบประเมินการเปรียบเทียบกฎหมายลิขสิทธิ์โปรแกรมคอมพิวเตอร์จำนวน 9 ข้อ คำถามแต่ละข้อเป็นแบบเลือกตอบและปลายเปิด ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยแยก คำตอบออกเป็น 2 ส่วน คังนี้

- คำถามแบบเลือกตอบ มี 2 คำตอบ คือ เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย สำหรับ คำตอบเห็นด้วยได้ 1 คะแนน และคำตอบไม่เห็นด้วยได้ 0 คะแนน
- 2. คำถามแบบปลายเปิด เป็นการแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ภายหลัง จากที่เลือกคำตอบแบบเลือกตอบแล้ว ผู้วิจัยสรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะกรณี ที่มีความเห็นขัดแย้งกับผู้วิจัยมาอธิบายประกอบในส่วนของการอภิปรายผล ในบททที่ 5

สถิติที่ใช้ในการวิเ<u>คราะ</u>ห์

ผู้วิจัยนำผลรวมของคะแนนแต่ละข้อจากคำถามแบบเลือกตอบ มาหาค่าดัชนี วัดความเชื่อมั่นของผู้เชี่ยวชาญ (Index Consistency : IC)

แทนค่าสูตรได้ดังนี้
$$IC = \frac{\sum R}{R}$$

IC หมายถึง ค่าคัชนีความสอดคล้องระหว่างคำตอบของผู้เชี่ยวชาญกับผล การวิเคราะห์ของผู้วิจัย

> ΣR หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละข้อ N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2535, 124) ได้กำหนดค่าดัชนี IC ที่คำนวณได้ว่า ถ้า มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 คำตอบของผู้เชี่ยวชาญสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบ ของผู้วิจัย แต่ถ้าน้อยกว่า 0.5 ถือว่าไม่สอดคล้อง